

РЕШЕНИЕ

№ 4852

гр. София, 20.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 21.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **9082** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба Вх. № 24570/06.08.2019г. по описа на АССГ, на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. к-с Братя М., [жилищен адрес] представлявано от В. Й. Е., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221718002629-091-001/18.01.2019г., издаден от Т. П. Н., на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Т. И. В., на длъжност Главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], след депозиране на Жалба Вх. № 53-07-58/18.03.2019г. по описа на НАП-С..

Жалбоподателят твърди, че ревизионният акт, е нищожен поради липсата на компетентност на органа на приходите, за извършване на процесната ревизия и постановяването му, а в случай, че съдът прецени, че същият е валиден, се оспорва като незаконосъобразен, поради наличието на нарушения на административно производствените правила и противоречие с материалния закон.

В съдебно заседание и подробни писмени бележки, жалбата се поддържа изцяло, чрез процесуален представител адв. Х. Н.. Иска се от съда да отмени изцяло оспорения административен акт. Претендират се сторените в производството съдебно-деловодни разноски по приложен списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата изцяло като неоснователна. Иска РА, да се потвърди изцяло, като валиден, обоснован и мотивиран, постановен в съответствие с материалния закон. Претендира присъждането на съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от Прокурор Н., която дава становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и намира, че оспореният административен акт следва да бъде потвърден.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е извършено на основание Заповед за възлагане на ревизия № Р22221718002629-020-001/04.05.2018 г. Към датата на издаване на цитираната ЗВР, дружество [фирма] е с адрес по чл.8 от ДОПК и адрес за кореспонденция в [населено място], [улица], №3, ет.4, ап.18. Същата е изпратена за връчване на декларираните електронни адреси на дружеството на 04.05.2018 г. С цел връчване на ЗВР № Р-22221718002629-020-001/04.05.2018 г. е извършено посещение на адреса за кореспонденция на дружеството, който съвпада с адреса по чл.8 от ДОПК. При извършеното посещение не е осъществен контакт с представляващ дружеството, нито с упълномощено лице, нито с лицето Н. Г. К., който към 04.05.2018 г. е собственик на капитала /по данни от база ЕСГРАОН лицето живее на този адрес/. За извършеното посещение е съставен П. № 1228316/04.05.2018 г. Във връзка с осъществяване на контакт с дружеството, е извършено позвъняване на телефонни номера за контакт с дружеството, налични в ИМ на НАП. Не е осъществен контакт с дружеството. Съставен е Протокол №1228317/04.05.2018 г. Установено е от ревизиращите органи, че на 09.05.2018 г. след датата, с която е възложена процесната ревизия, в Търговски регистър е извършено вписване на промяна на адреса по чл.8 от ДОПК и адреса за кореспонденция на дружеството, съгласно която, считано от 08.05.2018 г. адреса по чл.8 от ДОПК и адреса за кореспонденция с дружеството са в [населено място], жк к-с Братя М., [жилищен адрес]. За това обстоятелство- не са налице данни по деото, както в хода на ревизионното производство, така и събрани в хода на съдебното производство- от страна на дружеството-да е изпълнено задължението-за надлежно уведомяване на органите на НАП. Изготвено е Искане за извършване на проверка по делегация № Р-22221718002629- 034-001/10.05.2018 г. до ТД на НАП Б. за връчване на ЗВР № Р-22221718002629-020- 001/04.05.2018 г. на адреса на дружеството в [населено място]. Издаден е Протокол за извършена проверка по делегация от 04.06.2018 г., с която ревизиращият екип е уведомен, че са извършени две посещения на адреса за кореспонденция на дружеството, който е и адрес по чл.8 от ДОПК. При извършените посещения не е осъществен контакт с представляващ дружеството, нито с упълномощено лице.

Съставени са протоколи по образец: П. №1159615/25.05.2018 г. и П. №1159616/04.06.2018 г. Издадено е Съобщение за връчване по чл.32 от ДОПК № Р-22221718002629-С32-001/05.06.2018 г., което е изпратено на декларираните електронни адреси на дружеството, публикувано в Интернет, и изпратено в ТД на НАП Б. за поставяне на определеното за целта място. Съобщението е изпратено с известие за доставяне на адреса на дружеството. Пратката е върната с гриф „непотърсен“. Съобщение за връчване по чл.32 от ДОПК от 05.06.2018 г. е свалено на

20.06.2018 г. и ЗВР № Р-22221718002629-020-001/04.05.2018 г. се счита за редовно връчена по реда на чл.32 от ДОПК на 20.06.2018 г. В хода на ревизионното производство са издадени Заповеди за изменение на ЗВР, както следва: Издадена е Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221718002629-020-002/13.07.2018 г., изпратена за връчване на декларираните електронни адреси на дружеството на 13.07.2018 г. На 17.07.2018 г. е извършено връчване на цитираната ЗВР чрез ИС Контрол от електронен адрес: [електронна поща]. 3.3. Издадена е Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221718002629-020-003/13.08.2018 г., изпратена за връчване на декларираните електронни адреси на дружеството на 13.08.2018 г. Не е получено съобщение за електронно връчване на цитираната ЗВР. Изготвено е Искане за извършване на проверка по делегация № Р-22221718002629-034-005/20.08.2018 г. до ТД на НАП Б. за връчване по делегация на цитираната ЗВР. На 21.08.2018 г. е получено съобщение за електронно връчване на Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221718002629-020-003/13.08.2018 г. чрез ИС Контрол от електронен адрес [електронна поща]. Издадена е Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221718002629-020-004/19.09.2018 г., изпратена на декларираните електронни адреси на дружеството. Не е получено съобщение за електронно връчване на цитираната ЗИЗВР. Същата е изпратена за връчване по делегация от органите по приходи при ТД на НАП Б.. На 03.10.2018 г. е извършено връчване чрез ИС Контрол на Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221718002629-020-004/19.09.2018 г.

Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № Р-22221718002629-040-001/25.06.2018 г. до РЛ е връчено по реда на чл.32 от ДОПК, считано от 13.08.2018 г. Същото е изпратено за връчване на декларираните електронни адреси на дружеството. Не е получено потвърждение за електронно връчване на цитираното ИПДПОЗЛ. Изпратено е за връчване по делегация от органите по приходите при ТД на НАП Б.. Извършени са две посещения на адреса за кореспонденция на дружеството, който е и адрес за кореспонденция. При извършените посещения не е осъществен контакт с представляващ дружеството, нито с упълномощено лице. За извършените посещения са съставени протоколи по образец: П. №1163300/06.07.2018 г. /приобщен с П. №1227061 от 27.07.2018 г./ и П. №1163301/16.07.2018 г. /приобщен с П. №1227062 от 27.07.2018 г./. Издадено е Съобщение за връчване по чл.32 от ДОПК № Р-22221718002629-С32- 002/27.07.2018 г., изпратено на декларираните електронни адреси на дружеството, публикувано в Интернет, изпратено с известие за доставяне на адреса на дружеството. Пратката е върната с гриф „непотърсен“. Изпратено е в ТД на НАП Б. за поставяне на определеното за целта място. Съобщение за връчване по чл.32 от ДОПК № Р-22221718002629-С32-002/27.07.2018 г. е свалено наКд92, версия Ж 3 "Ограничено ползване" Стр. 4 от 12 13.08.2018 г. ИПДПОЗЛ № Р-22221718002629-040-001/25.06.2018 г. се счита за редовно връчено на 13.08.2018 г. 3.6. При извършвано контролно производство – ревизия на [фирма] с УИН 22221717000259, с Протокол № Р-22221717000259-П73-001/11.01.2018 г. са приобщени доказателства от досието на [фирма], събрани в хода на извършена ревизия на дружеството за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2008 г. и от 01.10.2009 г. до 31.01.2010 г., възложена със ЗВР №1001659/25.02.2010 г. С Протокол №1227073/25.09.2018 г. при ревизията са приобщени събрани доказателства за [фирма] при извършвано контролно производство с УИН № Р-22221717000259.

Ревизионното производство се извършва, във връзка и на основание чл. 111 от ЗДДС,

във връзка с дерегистрацията на дружеството по ЗДДС, въз основа на акт за дерегистрация по ЗДДС № 220991800558389/20.03.2018 г., редовно връчен и в сила от 02.05.2018г. , за еприода от 01.05.2018-02.05.2018г. , за определяне на задълженията по ЗДДС, към датата на прекратяване на регистрацията на дружеството.

В хода на ревизионното производство е установено и не се оспрова от страна на жалбападателя, при съденото оспорване на РА, че: [фирма] е регистрирано в Търговския регистър на 15.11.2000 г. като акционерно дружество. Извършвана дейност през ревизириания период: От РЛ не е представена информация за извършваната дейност през ревизириания период. В ИМ на НАП няма данни за извършваната дейност от дружеството през ревизириания период.. Упражнявана дейност в следните обекти: В ИМ на НАП няма данни за обекти на дружеството, нито за регистрирани ЕКАФП/ЕСФП. Дружеството е регистрирано по ЗДДС, считано от 02.04.2011 г. На дружеството на 07.08.2013 г. е връчен Акт за дерегистрация по ЗДДС №220991300006205/24.06.2013 г. Същият е обжалван пред директора на Дирекция ОУИ /ново наименование ОДОП/ С.. С решение № 1782/18.10.2013 г. обжалвания акт за дерегистрация е обявен за нищожен. С последващ акт за дерегистрация по ЗДДС № 220991800558389/20.03.2018 г. е извършена дерегистрация на дружеството, по инициатива на органите по приходите. Приложена е процедура за връчване по реда на чл.32 от ДОПК. Издадено е Съобщение по чл.32 от ДОПК № 222691800449863-1/12.04.2018 г. за връчване на цитирания Акт за дерегистрация по ЗДДС, публикувано на 17.04.2018 г. На 02.05.2018 г. се е явил В. К. В. - упълномощено лице на дружеството, на когото е връчен Акт за дерегистрация по ЗДДС №220991800558389/20.03.2018 г. Приложено е Пълномощно с рег. номер 8216 от 29.11.2017 г. Дружеството е дерегистрирано по ЗДДС, считано от 02.05.2018 г. – задължителна при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС. Няма последваща регистрация/дерегистрация по ЗДДС. В хода на съдебното производство е направено искане за спиране на същото-до произнасяне по съдебното обжалване на акта на дерегистрация, което е уважено. Производството е продължено, след установяване на валидността и отхвърляне на съдебното обжалване на акта, съгласно влязло в сила на 24.06.2020г., Решение № 5176/26.07.2019г. по адм.д. № 9420/2018г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 8097/24.06.2020г. на ВАС, Осмо отделение, по адм.д. № 13132/2019. Въз основа на тези съдебни актове, следва, че дружеството е дерегистрирано, по ЗДДС, считано именно от датата на връчване на акта за дерегистрация, а именно: 02.05.2018 г.

В хода на ревизионното производство, в обстоятелствената част на РА и РД, са обективирани извършените и извършвани ревизии на дружеството, за процесния период. В хода на съдебното производство са представени и приети Решение № 4144/24.07.2020г., по адм.д. № 11974/2019г. на АССГ, отменено, считано от 23.03.2021г., с Решение № 3734/23.03.2021г., с което е отменен РА № р-22101001659-091-001/18.03.2019г. мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „ОДОП“ НАП-С., в частта на установени задължения по ЗДДС, за данъчни периоди 01.10.2009 до 31.01.2010г., поради уважено възражение за изтекла погасителна давност по чл.171, ал.2 от ДОПК.

В хода на ревизията е издаден РД № Р-22221718002629-092-001/12.10.2018г., издаден от Т. И. В., на длъжност старши инспектор по приходите – ръководител на ревизията и Й. А. Ц.-инспектор по приходите.

С РД е констатирано, че в хода на ревизионното производство не е представена

информация относено счетоводната политика и счетоводството на дружеството.

Приложими счетоводни стандарти – няма представена информация. 2. Кратко описание на счетоводната политика – възприети принципи и политики. Няма представена. 3. Одиторска заверка на ГФО и одиторски доклад. Дружеството не подлежи на одиторска заверка.

4. Анализ на счетоводството на ревизираното лице. На [фирма] е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № Р-22221718002629-040-001/25.06.2018 г., по реда на чл.32 от ДОПК, считано от 13.08.2018 г. Със същото от РЛ е изискано да представи: • Договор за извършване на счетоводни услуги. • Оборотна ведомост към 02.05.2018 г. • Данъчен амортизационен план към 02.05.2018 г. • Аналитичен регистър към 02.05.2018 г. на сметки от гр. 20, 30, 40, 49, 50, 60 и 70. • Справка за закупени и продадени недвижими имоти от дружеството за периода от 08.08.2013 г. до 02.05.2018 г. – приложете нотариални актове, договори за покупко-продажба, фактури, документи за плащания; • Справка за закупени и продадени МПС от дружеството за периода от 08.08.2013 г. до 02.05.2018 г. – приложете договори за покупко-продажба, фактури, документи за плащания; • Справка за наличните ДМА на [фирма] към 02.05.2018 г. и към датата на изготвяне на справката – недвижими имоти – по образец – Приложение № Сд-41; • Справка за наличните ДМА на [фирма] към 02.05.2018 г. и към датата на изготвяне на справката – моторни превозни средства – по образец – Приложение № Сд-42; • Справка за наличните активи /машини, стоки, оборудване, стопански инвентар/ на [фирма] към 02.05.2018 г. и към датата на изготвяне на справката - по образец – Приложение № Сд-43; • Справка за дългосрочни и краткосрочни инвестиции на [фирма] към 02.05.2018 г. и към датата на изготвяне на справката – по образец – Приложение № Сд-44; • Справка за вземанията на [фирма] към 02.05.2018 г. и към датата на изготвяне на справката – по образец – Приложение № Сд-45. • Декларация за свързани лица на [фирма] по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ДОПК;

• Декларация за ликвидни и изискуеми задължения към кредитори/доставчици на [фирма] към 02.05.2018 г. и към датата на изготвяне на декларацията – по образец – Приложение Сд 46; • Декларация за определяне на лице за контакт и телефон за контакт с ревизиращия екип, в т.ч. телефон за контакт с представляващия дружеството. • Декларация от управителя на дружеството, че предоставените по повод това Искане документи са всички, с които дружеството разполага и въз основа на които са съставени счетоводните записвания в счетоводството на дружеството. • Писмено обяснение от представляващия дружеството относно извършваната дейност от дружеството. При ревизията от страна на [фирма] не са представени никакви документи, справки, писмени обяснения. В хода на ревизията не е представена търговска и счетоводна документация от страна на РЛ. Няма информация за административния адрес, на който се намират търговската и счетоводна информация за ревизирания период. Няма информация за използваните счетоводни сметки, извършваните счетоводни записвания. Финансиране на дейността – няма информация Материална обезпеченост – няма информация Обекти – няма информация Регистрирани ЕКАФП/ЕСФП – няма данни за регистрирани ЕКАФП/ЕСФП . Установен е , че са налице притежавани от дружеството недвижими имоти – съгласно Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими Кд92, версия Ж 3 "Ограничено ползване" Стр. 5 от 12 имоти №15/29.01.2010 г. /приобщен/, дружеството

е собственик на поземлени имоти в [населено място], кв. С.. Притежавани МПС – няма данни за притежавани МПС. Банкови сметки – няма информация. Кадрова обезпеченост: през ревизирия период няма данни за назначени лица по трудови правоотношения. Счетоводно обслужване – няма информация.

Установено е въз основа на данни от вписвания и регистрите на НАП, че: От РЛ не е представена информация за извършваната дейност през ревизирия период. В ИМ на НАП няма данни за извършваната дейност от дружеството през ревизирия период. При ревизията се установяват основания за извършване на корекции за извършени доставки и начислен данък продажби за данъчен период 01.05.2018 г. – 02.05.2018 г. По отношение на притежавани активи към датата на дерегистрация по ЗДДС – 02.05.2018 г., от страна на [фирма] не е предоставена никаква информация. При извършвано контролно производство – ревизия на [фирма] с УИН 22221717000259, с Протокол № Р-22221717000259-П73-001/11.01.2018 г. са приобщени доказателства от досието на [фирма], събрани в хода на извършена ревизия на дружеството за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2008 г. и от 01.10.2009 г. до 31.01.2010 г., възложена със ЗВР №1001659/25.02.2010 г. С Протокол №1227073/25.09.2018 г. при настоящата ревизия са приобщени събрани доказателства за [фирма] при извършвано контролно производство с УИН № Р-22221717000259, относими към настоящата ревизия, а именно: - Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти №15 от 29.01.2010 г. - Фактура №[ЕГН]/29.01.2010 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] - Дебитно известие №[ЕГН]/01.02.2018 г. към фактура №100001081/29.01.2010 г., издадено от [фирма] - Главна книга на [фирма] за сметка 201 за периода от 01.10.2009 г. до 31.01.2010 г. - Оборотна ведомост на [фирма] за периода от 01.01.2010 г. до 31.01.2010 г. - Искане за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица изх. №10-53-04- 409/02.03.2010 г. до [фирма]; опис на представените документи от [фирма]; декларация от управителя на дружеството; Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти №15 от 29.01.2010 г.; фактура №[ЕГН]/29.01.2010 г.; главна книга на [фирма] за сметка 381 – клиенти, за клиент [фирма] за периода от 01.01.2010 г. до 28.02.2010 г.; аналитичен дневник на [фирма] за сметка 201 – земи, гори и трайни насаждения за поземлен имотливада, 3771 кв.м., С., м. Б.; аналитичен дневник на [фирма] за сметка 201 – земи, гори и трайни насаждения за нива-ливада, 3174 кв.м., С., м. Б.; аналитичен Кд92, версия Ж 3 "Ограничено ползване" Стр. 6 от 12 дневник на [фирма] за сметка 201 – земи, гори и трайни насаждения за периода от 01.01.2007 г. до 28.02.2010 г. за поземлен имот-нива, 0,765 кв.м., кв. С., м. Б.; Нотариален акт за продажба на недвижим имот №139 от 24.09.2007 г.; Нотариален акт за продажба на недвижим имот №98 от 20.02.2008 г.; Нотариален акт №162 от 23.09.2008 г.; фактура №1/23.09.2008 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с получател [фирма]; -оборотна ведомост на [фирма] за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2008 г. Въз основа на събраните в хода на ревизията документи, се установява, че: с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №15 от 29.01.2010 г., дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК] продава на [фирма] с ЕИК[ЕИК], следните недвижими имоти собственост на дружеството, придобити чрез покупко-продажба, а именно:

1.Поземлен имот – земеделска територия-нива, с площ от 0,765 дка, четвърта категория, находяща се в [населено място], СО-Район „В.“, кв. „С.“, в

местността „Б.“, представляваща имот № 018048 по картата на землището. 2.Поземлен имот – земеделска територия-нива, с площ от 3,165 дка, четвърта категория, находяща се в [населено място], СО-Район „В.“,[жк], в местността „Б.“, представляваща имот № 018023 в землището на С.. 3. Поземлен имот, представляващ по Решение на Поземлена Комисия Район „В.“ ливада, с площ 3,771 дка, четвърта категория, находяща се в [населено място], СО-Район „В.“,[жк], в местността „Б.“, имот №018028 по картата на землището. Общата продажна цена на описаните имоти е 2 674 350,00 лв. без включен ДДС, която сума ще бъде платена от купувача [фирма] на продавача [фирма] в срок до 31.12.2010 г. по банкова сметка, посочена от продавача. За извършената продажба по НА №15/29.01.2010 г., от продавача [фирма] е издадена фактура №[ЕГН]/29.01.2010 г. с данъчна основа 2 674 350,00 лв. и ДДС 534 870,00 лв., с получател [фирма]. Предмет на доставката: 1/ НПИмот 3174 кв.м. С., м. Б.; 2/ НПИмот 3771 кв.м. С., м. Б.; 3/ НПИмот 0,765 кв.м. С., м. Б.. От [фирма] е издадено Дебитно известие №[ЕГН]/01.02.2010 г. към фактура № [ЕГН]/29.01.2010 г., с данъчна основа 0,00 лв. и начислен ДДС /ставка 20%/ в размер на 14 649,92 лв.

Предмет на доставката: 1/ доначисляване на ДДС по продажба на земя; данък 2,5% 66 858,75 лв.; такса по вписвания 2 675,00 лв.; нотариална такса по Знот. 3 715,85 лв. Предмета на доставката по цитираното дебитно известие представлява извършени разходи във връзка с покупката на поземлени имоти по фактура №[ЕГН]/29.01.2010 г. Приходите от продажби на поземлените имоти са отразени по сметка 7091 – постъпления от други продажби от индивидуалния сметкоплан на [фирма]. [фирма] е придобило поземлените имоти съгласно нотариални актове. При настоящата ревизия е извършена проверка в ПП VAT 14, при която е установено, че [фирма] е отразило в дневник продажби процесните доставки. От представената оборотна ведомост /приобщена/ на [фирма] за периода от 01.01.2010 г. до 31.01.2010 г., е видно, че по сметка 201 – земи, гори и трайни насаждения от индивидуалния сметкоплан на дружеството, е отразен дебитен оборот 2 674 350,00 лв., т.е. поземлените имоти са заведени в сметкоплана на дружеството по данъчната основа от фактура №[ЕГН]/29.01.2010 г. При настоящата ревизия е извършена проверка в ПП VAT 14, при която е установено, че [фирма] е отразило в дневник покупки следните документи с посочен доставчик [фирма]: Данъче н период Документ номер Документ дата ЕИК на доставчик Доставчик Предмет Данъчна основа ДДСКд92, версия Ж 3 "Ограничено ползване" Стр. 7 от 12 201001[ЕИК] 1 29.01.201 0 BG12177225 5 Мегатроник с Е. Покупка 3 имота кв.С. 2674350, 00 534870, 00 201002[ЕИК] 2 01.02.201 0 BG12177225 5 Мегатроник с Е. Доначисляване на ДДС при покуп 0 14649,9 2 Общо: 549519, 92. Извършена е проверка в ПП VAT 14, при която е установено, че [фирма] не е декларирало в дневник продажби извършена продажба на закупените с фактура №100010841/29.01.2010 г. /по НА № 15 от 29.01.2010 г./ поземлени имоти. Извършена е проверка в дневници на клиенти за отразени получени доставки от [фирма] с предмет продажба на поземлени имоти, при която е установено, че няма отразени такива.

В Службата по вписвания също няма извършено вписване на продажба на цитираните поземлени имоти. От [фирма] не са представени документи за

извършена продажба на закупените през м.01.2010 г. поземлени имоти от [фирма]. При настоящата ревизия се приема, че към 02.05.2018 г. – датата на deregистрация по ЗДДС на дружество [фирма], същото е собственик на поземлени имоти в [населено място], кв. С., м. Б.. Същите са закупени с фактура №[ЕГН]/29.01.2010 г. с данъчна основа 2 674 350,00 лв. и ДДС 534 870,00 лв., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Фактура № [ЕГН]/29.01.2010 г. е отразена от [фирма] в дневник покупки през м.01.2010 г. и е упражнило право на данъчен кредит в пълен размер по цитираната фактура, а именно ДДС при покупки в размер на 534 870,00 лв. Прието е от ревизиращите органи, че: На основание разпоредбите на чл. 111, ал. 1 от ЗДДС, към датата на deregистрацията се смята, че лицето извършва доставка по смисъла на закона на всички налични стоки и услуги, за които изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е ползвало данъчен кредит и които са: 1/ активи по смисъла на Закона за счетоводството, или 2/ активи по Закона за корпоративното подоходно облагане. Данъкът по ал. 1 се включва в резултата за последния данъчен период, декларира се по реда и в срока по чл.125 и се внася в срока по чл.89. Съгласно разпоредбите на чл.27, ал.5 от ЗДДС, данъчната основа на доставка на стоки и/или услуги по чл.111, определена към началото на месеца, в който е прекратена регистрацията на лицето е данъчната основа при придобиването или стойността на стоката, а в случаите на внос – на данъчната основа при вноса или на направените преки разходи за придобиване на услугата, намалена с разходи за изхабяване предвид обичайния икономически живот на стоката или услугата. Когато данъчната основа не може да се определи по този ред, данъчната основа е пазарната цена.

На основание чл.26, ал.1 от ЗДДС, данъчната основа по смисъла на този закон е стойността, върху която се начислява или не се начислява данъкът в зависимост от това, дали доставката е облагаема, или освободена. Разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗДДС гласи, че данъчната основа се определя на базата на всичко, което включва възнаграждението, получено от или дължимо на доставчика във връзка с доставката, от получателя или от друго лице, определено в левове и стотинки, без данъка по този закон. Съгласно разпоредбите на чл.26, ал.3, т.1 от ЗДДС, данъчната основа по чл.26, ал.2 от ЗДДС се увеличава с всички други данъци и такси. Фактура №[ЕГН]/29.01.2010 г. с данъчна основа 2 674 350,00 лв. и ДДС 534 870,00 лв. е издадена във връзка с извършената покупка на поземлени имоти по НА №15/29.01.2010 г. Към фактурата е издадено Дебитно известие №[ЕГН]/01.02.2010 г. с данъчна основа 0,00 лв. и ДДС 14 649,92 лв. Предмета на доставката по дебитно известие №[ЕГН]/01.02.2010 г. представлява извършени разходи във връзка с покупката на поземлени имоти по фактура № [ЕГН]/29.01.2010 г. Същите са в общ размер на 73 249,60 лв. и ДДС 14 649,92 лв. и съгласно разпоредбите на чл.26, ал.3, т.1 от ЗДДС, същите следва да участват при определяне на данъчната основа за покупката на поземлените имоти. Предвид установеното, на основание чл.111, във връзка с чл.27, ал.5 и чл.26, ал.1-3 от ЗДДС, при ревизията се определя данъчна основа на активите в размер на 2 747 599,60 лв., получена по следният начин: • Данъчна основа в размер на 2 674 350,00

лв. по фактура №[ЕГН]/29.01.2010 г. • Данъчна основа в размер на 73 249,60 лв. по дебитно известие №[ЕГН]/01.02.2010 г. При ревизията, на основание разпоредбите на чл.111, във връзка с чл.27, ал.5 и чл.26, ал.1-3 от ЗДДС, върху определената данъчна основа в размер на 2 747 599,60 лв. се начислява ДДС в общ размер на 549 519,92 лв. Прието е, че данъкът по ЗДДС е дължим от ревизираното лице към 02.05.2018 г. – датата на дерегистрацията му по ЗДДС. Поради липса на основания за корекция, въз основа на липсата на други и/или последващи доставки с процесните стоки, е прието, че резултата за периода е: ДДС за внасяне в размер на 549 519,92 лв. Установен ДДС за внасяне в размер на 549519,93 лв., не е внесен към момента на издаването на РД. На основание разпоредбите на чл. 175 от ДОПК върху дължимия и невнесен данък в размер на 549 519,92 лв. е начислена и се дължи лихва в размер на общо 17 860.83 лв.

При тези констатации е издаден оспореният Ревизионен акт /РА/ № Р-22221718002629-091-001/18.01.2019г., издаден от Т. П. Н., на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Т. И. В., с който на дружеството е определен ДДС, на основание дерегистрация за периода от 01.05.2018-02.05.2018г., в размер на 549519,93 лв. и лихва към датата на издаване на акта в размер на 17 860.83 лв.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, ведно с процесните фактурата, дебитното известие, за доставката, по която е начислен ДДС към датата на дерегистрацията.

Представен и приет по делото е РА № Р-2210-1001659-091-001/18.03.2019, за който жалбоподателят твърди, че е с идентичен предмет и поради това, настоящият акт е нищожен. Видно от съдържанието на този акт, обаче, макар и правното му основание да е установяване на задължения по ЗДДС, във връзка с дерегистрация, то той касае дерегистрация по отменен като нищожен акт за дерегистрация. На дружеството на 07.08.2013 г. е връчен Акт за дерегистрация по ЗДДС №220991300006205/24.06.2013 г. Същият е обжалван пред директора на Дирекция ОУИ /ново наименование ОДОП/ С.. С решение № 1782/18.10.2013 г. обжалвания акт за дерегистрация е обявен за нищожен. Следва да се приеме, че [фирма] не е било дерегистрирано по ЗДДС на 07.08.2013 г. и именно на това основание с представения РА, не са определени задължения по ЗДДС, при дерегистрация, поради липса на основание за това и същия, като доказателство по делото, не е основание за нищожност на обжалвания в настоящото съдено производство акт или за неговата отмяна като незаконосъобразен.

В хода на съдебното производство, е представен и приет и Акт за прихващане или възстановяване /А./ № П-02000221075526-004-001 от 10.05.2021г., издаден от А. В. Д., на длъжност Старши инспектор по приходите, НАП-ТД-Б., който е издаден в хода на съдебното производство, въз основа на искане на жалбоподателя, с който е извършено прихващане на основание чл. 129, ал.2, т.2 и чл. 92, ал.1, т.4 от ЗДДС, съгласно които е постановено, че следва да се възстанови ДДС, в размер на 534 870.00 лв. за периода 01.01.2010-31.01.2010, ведно с начислената лихва за забава или в общ размер на сумата от 554 186.30 лв., ката с процесната сума се извършва прихващане, съгласно таблицата, неразделна част от акта. По делото не са представени данни и

доказателства, дали този А. е обжалван, дали е влязъл в сила, поради което и съдът го кредитира в настоящото производство, само в частта, в която се установява по безспорен начин, че: по отношение на процесната фактура №[ЕГН]/29.01.2010 г. с данъчна основа 2 674 350,00 лв. и ДДС 534 870,00 лв. , е формиран и е налице установено право на приспадане на данъчен кредит по смисъла на ЗДДС, във връзка с покупката на посочените във фактическата част на решението недвижими имоти, по отношение на което право е допуснато прихващане по реда на чл. 92 от ЗДДС, което удостоверява валидно възникнало право на ползване на данъчен кредит за жалбоподателя. По делото са представени и приети на хартиен и магнитен носител и доказателства, удостоверяващи редовността на издаването и връчването на актове, в хода на ревизионното производство с електронен подпис, съгласно изискванията за електронно връчване с КЕП.

Приета по делото е в цялост административната преписка по ревизионното обжалване. Страните в съдебното производство не спорят по фактическите установявания от страна на ревизиращите органи. Спорът е правен и се свежда до материалната законосъобразност на оспорения [жилищен адрес] представлявано от В. Й. Е., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221718002629-091-001/18.01.2019г., издаден от Т. П. Н., на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Т. И. В., на длъжност Главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, РА.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Дружеството е депозирало жалба на 18.03.2019 г. пред Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] срещу Ревизионен акт/РА/ № Р-22221718002629-091-001/18.01.2019г., като към датата на депозиране на жалбата пред АССГ- 24.06.2019г. срокът за произнасяне на решаващия административен орган е изтекъл, поради което е налице мълчаливо потвърждаване на РА, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Жалбата изхожда от лице, с интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и като такава е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

РА е издаден от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила, мотивиран е и не се констатира порочи, обосноваващи отмяната му на това основание.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за нищожност на акта поради липсата на териториалната компетентност на ревизиращите органи – в нарушение на чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК. Ревизията е образувана със ЗВР № Р-22221718002629-020-001/04.05.2018 г., издадена от ТД на НАП – С., въз основа на акт за дерегистрация, редовно връчен и в сила от 02.05.2018г., което е потвърдено и въз основа на влязло в сила на 24.06.2020г., Решение № 5176/26.07.2019г. по адм.д. № 9420/2018г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 8097/24.06.2020г. на ВАС, Осмо отделение, по адм.д. № 13132/2019. Извършената, след издаването на акта за дерегистрация, както и на ЗВР, възложена въз основа на този акт за дерегистрация, промяна в

седалището и адреса на управление на дружеството, без спазване на правилата за добросъвестност-да бъдат уведомени данъчните органи- за тази промяна, не може да бъде вменено във вина на данъчните органи, по начин, че това да ползва жалбоподателя, за обявяването на процесния обжалван РА, за нищожен, именно поради неговата недобросъвестност, която е основен принцип в правото, особено когато се касае за защита интересите на фиска на държавата. Съдът намира, че не се констатират нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяната на акта на това осонавние.

Оспореният РА, е съответстващ на материалния закон и обоснован на фактите, установени в хода на ревизионното производство.

Това е така, по следните правни съображения:

Спорът в производството е правен и се свежда до това, налице ли са основания за начисляване на Д., към датата на дерегистрация на дружеството-02.05.2018г., на основание чл.111 от ЗДДС и в какъв размер.

В случая,органите по приходите са се позовали и приложили разпоредбата на [чл. 111 от ЗДДС](#), въз основа на фактура Фактура №[ЕГН]/29.01.2010 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]; Дебитно известие №[ЕГН]/01.02.2018 г. към фактура №100001081/29.01.2010 г., издадено от [фирма] - Главна книга на [фирма] за сметка 201 за периода от 01.10.2009 г. до 31.01.2010 г. ; Оборотна ведомост на [фирма] за периода от 01.01.2010 г. до 31.01.2010 г. Няма спор по делото, че дружеството не е подавало СД за периода от регистрацията до периода на дерегистрацията си, което и е и основанието за неговата дерегистрация по ЗДДС, по инициатива на данъчен орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 111, ал. (1) от ЗДДС (Доп. - ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 19.12.2007 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) Към датата на дерегистрацията се смята, че лицето извършва доставка по смисъла на закона на всички налични стоки и услуги, за които изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е ползвало данъчен кредит и които са: т.1- активи по смисъла на Закона за счетоводството.

Няма спор, че същото не е подало и СД за данъчен период месец май 2018 година, при което законосъобразно органите по приходите са определили данъчна основа на доставките за наличните активи към датата на дерегистрацията по реда на [чл. 27, ал.5 от ЗДДС](#), която именно е цената, по която самото дружество е имало право на данъчен кредит и същото право, поради липсата на дейност на дружеството е уредено по реда на чл.92 от ЗДДС. Съгласно нормата на [чл. 27, ал.5 от ЗДДС](#), данъчната основа на доставка на стоки и/или услуги по чл. 111, определена към началото на месеца, в който е прекратена регистрацията на лицето, е данъчната основа при придобиването или себестойността на стоката, а в случаите на внос - на данъчната основа при вноса или на направените преки разходи за придобиване на услугата, намалена с разходи за изхабяване предвид обичайния икономически живот на стоката или услугата. Когато данъчната основа не може да се определи по този ред, данъчната основа е пазарната

цена. В процесния случай, е безспорно установено в хода на ревизионното производство, че не са представени счетоводни документи от ревизираното лице, освен фактурата и дебитното известие към нея, не са налице счетоводни документи относно това дали процесните стоки, недвижими имоти, са или заприходени като актив, но е безспорно установено, дали за тях е било извършвано счетоводно отчитане и са начислявани съответните амортизационни норми, че те за периода от придобиването си до прекратяване на данъчната регистрация по ЗДДС, не са били предмет на последваща доставка от страна на ревизираното лице. Неоснователно е възражението, е не е признато правото на ползване на данъчния кредит по процесната доставка. Това, че той е бил предмет на последващо прихващане, което не е било реално осъществено-поради липсата на дейност на дружеството и възможността за прихващане по реда на чл.92 от ЗДДС, не е в противоречие с признатото право на ползване на данъчен кредит за процесната доставка и съответната възможност за неговото упражняване.

Правилно и законосъобразно ревизиращите органи са приели, че в процесния случай, не следва да се прилага нормата на чл. 79, ал.2, съответно нормата на чл.79, ал.3, независимо от предвиденото и по закон приложение, при чл.111, ал.1 от ЗДДС, доколкото, от всички данни по делото, се установява, че не може по безспорен и категоричен начин, да се установи, че придобитите недвижими имоти, са били използвани с цел икономическата дейност на дружеството, както и не са представени доказателства за счетоводна отчетност, от която да се установи, че тези имоти, са били заприходени като актив на дружеството. Напротив, от всички данни и доказателства по делото, настоящият съдебен състав, прави извод, че регистрацията по ЗДДС, извършена от дружеството, с оглед липсата на активна последваща икономическа дейност по смисъла на ЗДДС и липсата на спазване на ЗСч и отчетността по ЗДДС, като косвени доказателства обосновава извод, че тази регистрация по ЗДДС, е била извършена и използвана, по-скоро с оглед именно възникване и ползване на правото на данъчен кредит, при придобиването на недвижими имоти, отколкото, за извършване на облагаеми сделки, във връзка и с намерение за осъществяваната от дружеството икономическа дейност, по смисъла на ЗДДС, с оглед на който неутралитета на системата на ЗДДС и общностното право, признава възможността и правото, на легитимирани лица да ползват и приспадат правото си на данъчен кредит. Именно въз основа на това, съдът намира, че ревизиращите органи правилно са определили данъчната основа по реда на чл. 27, ал.5 от ЗДДС. Съгласно разпоредбите на чл.27, ал.5 от ЗДДС, данъчната основа на доставка на стоки и/или услуги по чл.111, определена към началото на месеца, в който е прекратена регистрацията на лицето е данъчната основа при придобиването или стойността на стоката, а в случаите на внос – на данъчната основа при вноса или на направените преки разходи за придобиване на услугата, намалена с разходи за изхабяване предвид обичайния икономически живот на стоката или услугата. Когато данъчната основа не може да се определи по този ред, данъчната основа е пазарната цена. На основание чл.26, ал.1 от ЗДДС, данъчната основа по смисъла на този закон е стойността, върху която се начислява или не се начислява данъкът в зависимост от това, дали

доставката е облагаема, или освободена.

Разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗДДС гласи, че данъчната основа се определя на базата на всичко, което включва възнаграждението, получено от или дължимо на доставчика във връзка с доставката, от получателя или от друго лице, определено в левове и стотинки, без данъка по този закон. Съгласно разпоредбите на чл.26, ал.3, т.1 от ЗДДС, данъчната основа по чл.26, ал.2 от ЗДДС се увеличава с всички други данъци и такси. Фактура №[ЕГН]/29.01.2010 г. с данъчна основа 2 674 350,00 лв. и ДДС 534 870,00 лв. е издадена във връзка с извършената покупка на поземлени имоти по НА №15/29.01.2010 г. Към фактурата е издадено Дебитно известие №[ЕГН]/01.02.2010 г. с данъчна основа 0,00 лв. и ДДС 14 649,92 лв. Предмета на доставката по дебитно известие №[ЕГН]/01.02.2010 г. представлява извършени разходи във връзка с покупката на поземлени имоти по фактура № [ЕГН]/29.01.2010 г. Същите са в общ размер на 73 249,60 лв. и ДДС 14 649,92 лв. и съгласно разпоредбите на чл.26, ал.3, т.1 от ЗДДС, същите следва да участват при определяне на данъчната основа за покупката на поземлените имоти. Предвид установеното, на основание чл.111, във връзка с чл.27, ал.5 и чл.26, ал.1-3 от ЗДДС, правилно ревизиращите органи, са определили данъчна основа на активите в размер на 2 747 599,60 лв., получена по следният начин: • Данъчна основа в размер на 2 674 350,00 лв. по фактура №[ЕГН]/29.01.2010 г. • Данъчна основа в размер на 73 249,60 лв. по дебитно известие №[ЕГН]/01.02.2010 г. При ревизията, на основание разпоредбите на чл.111, във връзка с чл.27, ал.5 и чл.26, ал.1-3 от ЗДДС, върху определената данъчна основа в размер на 2 747 599,60 лв. се начислява ДДС в общ размер на 549 519,92 лв. Прието е, че данъкът по ЗДДС е дължим от ревизираното лице към 02.05.2018 г. – датата на deregistrацията му по ЗДДС. Поради липса на основания за корекция, въз основа на липсата на други и/или последващи доставки с процесните стоки, е прието, че резултата за периода е: ДДС за внасяне в размер на 549 519,92 лв. Установен ДДС за внасяне в размер на 549 519,93 лв. Същият безспорно не е внесен към момента на издаването на РД, поради което и правилно на основание разпоредбите на чл. 175 от ДОПК върху дължимия и невнесен данък в размер на 549 519,92 лв. е начислена и се дължи лихва в размер на общо 17 860.83 лв.

За пълнота на изложението, следва да се посочи, че самото изявление на ревизираното лице, за провеждане на процедура за прихващане, с подлежащия на възстановяване и прихващане данъчен кредит, спрямо задълженията на дружеството, за периода от-до deregistrацията му, представлява изявление-признание на тези данъчни задължения, независимо от това, дали част от тях са погасени по давност, което касае, само възможността за принудителното им събиране от припадната администрация, но не и факта на реалността на съществуването на вземания, които погати да бъдат погасени чрез прихващане.

Въз основа на безспорно установените факти в ревизионното и съдебно производство и приложимия закон, съдът намира, че оспореният РА, не страда от пороци обосноваващи неговата отмяна като незаконосъобразен, поради което жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена изцяло.

При този изход на делото, на основание направеното искане и чл. 161, ал.1 ДОПК на ответника следва да се присъдят разносните по делото – юрисконсултско възнаграждение, в размер на 8358.00 лв., съгласно материалния интерес по делото, в общ размер на сумата от 582 799.07 лв., в т.ч. главница 549 519.92 лв. и законна лихва за забава към 18.01.2019г. в размер на 33 279.15 лв., с оглед действителната правна и фактическа сложност на делото, определени в минимален размер, съгласно чл. 8, ал.1, Наредба № 1/09.07.2004 г., за минималните размери на адвокатските възнаграждения, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, Трето отделение, 63-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. к-с Братя М., [жилищен адрес] представлявано от В. Й. Е., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221718002629-091-001/18.01.2019г., издаден от Т. П. Н., на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Т. И. В., на длъжност Главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], с който е определен ДДС за внасяне за периода 01.05.2018-02.05.2018г., на осн. чл. 111, вр. чл. 27, ал.5 и чл. 26, ал.1-3 от ЗДДС, в размер на 549 519,92 лв. и лихви забава в размер на 17 860.83 лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. к-с Братя М., [жилищен адрес] представлявано от В. Й. Е., да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ – С. при Национална агенция по приходите, С., сумата от 8358.00 /осем хиляди триста птдесет и осем/ лева, представляващи съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: